

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Menekült diákok tömegszállá-
sán

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1921. 7. 23
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budaapest töváros házinyomdája 1919.

Menekült diákok tömegszállásán

Tízennyolcan egy szobában

— A Szózat tudósítójától —

Baross-utca 62. Ütött-kopott, kétfemeletes ház, a háború előtt iskola. Ez a vakolatjavasztott épület irtózatossá nyomorúságot rejtett: testi és lelki nyomorúságot. Az Országos Menekültügyi Hivatal egyik tömegszállása ez. Minden szobája zsúfolva van. Egy-egy nagyobb helyiségbe öt családot telepítettek s a közös hálószobába kényszerítettek egymáshoz idegen nőket, férfiakat, gyermekeket. A második emeleten egy kisebb tanterem jutott a Székelyországból menekült főiskolásoknak. Tízennyolcan alussznak egy szobában, tízennyolc vaságy alig hogy egy kis szabad helyet. Szék nincs a helyiségben. A rongyos ágynemű fekete a szennytől. Az asztalon száraz hatóságok kenyérmaradékai. Ez a külső képe a diákszállásnak, amelyet ma délután fölkerestünk. Intelligens lakói — egyetemi hallgatók — sötét kétségbeeséssel ülnek a priccsen s így panaszozzák el vigasztalan helyzetüket.

— Tessék körülnézni, ágyneműt az ősz óta, vagyis jó háromnegyed éve nem váltottak. Rongyos lepedőket kimosnának magunk, de nem merjük, mert egészen széjjelfoszlanék. Ugy van itt, kérem, minden, ahogy a románok után maradt, mert oláh katonák szállása volt ez. Ők tenyésztették a sok férget. Tízennyolcunk külélegzése rontja a levegőt. Nem is igen tisztálkodhatunk, mert csak egyetlen pléhműsodótálunk van. A telet fűtés nélkül dideregtük át, mert kályhánk nincs. Még egy telet itt nem bírnánk ki. Ha leszál az est, sötétben maradunk, mert a gázvilágítást leszerelték éppen akkor, amikor kollokviumra, szigorlatra készül-

tünk. Mostanáig ingyen húzódtunk meg ebben a Gorkij-féle oduban, de már megkaptuk az úkást, hogy havonként 50 koronát kell fizetnünk, különben föl is ut, le is ut. Miből fizessünk? Alig néhányunknak van kis keresete: két főiskolai hallgató napszámosmunkát végez egy gyárban, kettő karhatalmi fizetést kap. Fűhezünk, uram, tessék ezt szó szerint venni. Kétnaponként 7 koronáért egy-egy községi kenyert kap az, aki elő tudja teremteni ezt az összeget. Akinek ennyi pénze sincs, az a többivel közös kenyéren él. A külső önbűző jótékonyági étkezők rendelkezésünkre állnak, ha lenne 6—10 koronánk egy-egy étkezésre. De sajnos, ritkán van. Most aztán tessék üres gyomorral készülni a vizsgára!

— Mindent elkövettünk, hogy segítsünk magunkon. Napunk jórésze azzal telik el, hogy munka után járunk. De hiába, még napszámosnak sem kellünk. Két kollégánk eladta minden ruháját s mint hajdanában a vándorlólegények, elindult munkát keresni. Győrig jutottak az apostolok lován, de eredménytelenül tértek vissza, mindenükből kifosztva. Egyik kollégánk, aki 70%-os rokkant, segítséget kért a Menekültügyi Hivataltól. Elutasították. Járt itt nálunk annyi misszió, hogy se szeri, se száma. A dámák megfoglalomoztak bennünket, a férfiak kezelték velünk, azután undorodva elsiettek. Támogatást egyik missziótól sem kaptunk. Egy év óta mindössze fejünként 100 gram dohányadományban részesültünk. Mi, mint egy család, kitartunk nyomorúságunkban, de két kollégánk, aki eddig csak száraz kenyérrel táplálkozott, dezertált. Most jó dolguk van, mint írják: vályogvetők Nagykanizsán.

Ime, minden tulzás nélkül bemutatjuk a menekült diákok szomorú helyzetét. Főhívjuk az illetékes tiszteletes figyelmét a dologra s kérjük, sürgősen javítsák meg a sorsukat.